

ONO JE SAMO OLUJNE BOJE

MATKO ABRAMIĆ

SADRŽAJ

ŽELIM SUNCE!	5
Kopno	6
Kad padne mrak	7
Brodsko uže	8
Zlatna plijesan	9
Poslije	10
Sparina	11
Ovo mora	12
Ples kiše u podne	13
JUTARNJI PIKADO	14
Bojim se da kiši	15
Gunjeva žalba	16
Oj, monotoni stiše!	17
Malo sam umoran	18
Ljubav	19
Susjedova mačka	20
Zaboravljam na posljednje misli	21
Samo reci da imaš i ozdravit će duša moja	22
Igra sreće	23
Nikad ti nije dobro!?	24

JA NE ŽELIM IĆI TAMO	25
Rekao mi je mudri starac?	26
Magla	27
Mi možemo rezati zrak	28
Samica	29
Čitajući	30
Bijesna zvečava	31
Violina	32
Neuhvatljivi	33
Rimbaud	34
Repetitio est mater studiorum	35
Uputa za dugovječnost	36
 ZAZVIŽDAO SAM HIMNU I UKRCAO SE U AUTO ISTROŠENIH GUMA	 37
Lucifer i prijatelji (uputa za dugovječnost II.)	38
Okovana Tuga	39
Za ustanak časni!	40
Vojnički rat	41
Diktator	42
Tajanstveni trodnevni tajac	43
Glamur u blatu	44
Svečani sajam	45

Strijelac	46
Povijest uspona i padova	47
Recikliraj, recikliraj, to ti ide dobro	48
Projekt lirske pjesme (oda kapitalističkom neo-humanizmu)	49
O autoru	51
Impresum	52

ŽELIM SUNCE!

KOPNO

Prašina i vrućina,

groznica jutarnjeg
mamurluka,

čarobiranje valnih

mjehurića.

Natopljena sol

gledam pučinu gol. Pijesak; Kamenje...

KAD PADNE MRAK

Zujanje karipsko,
buči more,
zvuči kao tiha vila,
uz stijenu
uz mokru pjenu
pršti bujno taj val
uz galeblji skandal
okokoraljnog leta.

BRODSKO UŽE

Kolotečina spušta se
neprestano, lava
bola i težine
tiho šapuće
uspavanku molu.

ZLATNA PLIJESAN

Koralji na pučini,
smjelo se skriva
rak samac
u blizini proviruje pramac,
skuplja algine sluzi
u tuzi
praznog broda
bez ikakva sroda
na sjeni umirenog
prodornog oceana.

POSILIJE

Kapa noć polagano,
ptice se sjaćuju
u svoje brloge,
trava mirno pleše
lahorov ples, a
ja i dalje sjedim
presavinutog
trbuha i mislim
na staru ružičastu
svjetiljku koja
tusto i pusto
podsjeća na te
voćne ljetne dane.

SPARINA

Baci me u more,
plutat ću sa
smiješkom, gledati
zadnji zalazak sunca,
ohladit se u
vrućini tropskih
dana, zvati
upomoć na pučini,
glas promukao u
slanoći postat će tih,
bespomoćno utopit ću se...
Svirat će mi moja zadnja lira.

OVO MORA

Nisam znao
Nisam gledao
sipalo je po

kamenu

kamen se rastapao
u silini

oluje

u silini

jutarnje

oluje, preplavljena
nemira,
ništa nisam znao,
onog trenutka kad
sam moker sjeo na osamljenu klupicu, onu staru drvenu.

PLES KIŠE U PODNE

Lišće je zazivalo
posljednju kišu.
Zazivalo ju je
list po list; kap
po kap; a ja
nisam bio tamo.
Jednostavno, ne
volim kišu.

JUTARNJI PIKADO

BOJIM SE DA KIŠI

Drugi dan u tjednu,
ne shvaćam zašto danas kiši
zašto su zvukovi sve tiši
zašto mrzim ulicu bijednu.

Držim olovku u ruci,
staru tatinu HB
riječi me vabe
da pišem o morskoj luci.

Sklanjam se od kiše,
pišem sve debljim slovima
čujem kapi po krovovima
bojim se, pišem sve tiše.

GUNJEVA ŽALBA

Gunj mekan, lagan
u podrumu čeka zimu,
zaboravljen i smožden,
spava ljetni san
potpuno je sam.

Prezire sve oko sebe,
ogorčen i nemoćan
moli se za još jednu
oštru hladnu zimu.

Svišče, ugledaj svoju sjenu!

OJ, MONOTONI STIŠE!

Sigurno mi se piše,
čudna sila se njiše,
plutam u proljetne kiše,
sve preostalo se briše,
na nebu krasna srasla slika se riše
bijele duge pune tuge nema više,
krupan kap kiše kožu mi siše,
golemi koraci čuju se sve tiše,
stojim i ne radim ništa više
mislim, valjda dosta šetnje biše
sigurno mi se piše...

MALO SAM UMORAN

Malo sam umoran,
od svih tih snova
kišem, lutam nemogućim svjetovima
mislim da sam netko,
sumnjam.

LJUBAV

Da mene pitate
ja vam ne bih odgovorio
jer mrzim glasine.

SUSJEDOVA MAČKA

Potrošeno,
prede u svojem kutu,
s nepravilnim razmacima vrzma se u snu,
klupko plavih vlakana omotano u njezine šape
hladi se u njezinoj spavaćoj sobi,
hladi se jesenas, bez nas,
bez gladi, u nadi za toplim ljetnim susretom.
Leži u klupku,
bez gladi, u nadi za toplim ljetnim susretom.

ZABORAVLJAM NA POSLJEDNJE MISLI

Držim se za granu,
ne gledam dolje,
ne mislim na bolje,
zaboravljam na posljednje misli,
ispijam svaku svoju riječ,
u utrobi sjećam se njezinih
dana,
uz prozor gledam kako cvjeta mi kana,
zaboravljam na posljednje misli,
svaki put ispijam je s više šećera,
ublažavam gorku riječ,
ispijenu na način kao nekad prije,
i dok stojim u sjeni
zaboravljam na posljednje misli.

SAMO RECI DA IMAŠ I OZDRAVIT ĆE DUŠA MOJA

Valium htio bih
da obnovim svoj stih
malo tvrdog hašiša
da se ne bojim šišmiša,
neke puknute vesele droge
da me uopće ne bole noge,
malo svete nebeske trave
nek' nestane sve te strave,
svašta volio bih
za jedan dobar tristih.

IGRA SREĆE

Kad provodim savršen dan,
nije kao prošli put kad sam bio tamo.
Drago mi je, što vedro nebo otima oblake,
hej, rekao sam,
nije me slušalo,
gonilo je kumuluse s onim poznatim ushićenim pokretom,
sviralo je pjesmu nemirnu,
osjećao sam njene kapi na prstima,
disale su onim poznatim ushićenim pokretom.

NIKAD TI NIJE DOBRO!?

Ne želim mislit' na one trenutke,
na sjetna stara vremena,
koja će mi biti sretna,
pišem sad kao mlad,
da riješim se nostalgичne patetike
da vijorim uz zvukove estetike
nek' zna onaj stari *ja* da
nije sve bajno i sunce sjajno,
stari *ja*, umiri se nije tebi loše
samo si star, i ništa više,
legni i umri bez puno tuge,
znaš da nikad nisi imao sluge,
nemoj svršavat' život u jadu
samo baci se u kadu
i znaj da je i nama
padalo puno kiše.

JA NE ŽELIM ÍCI TAMO

REKAO MI JE MUDRI STARAC?

Ma da, lako je to,
samo zamisli i sve je
moguće, nebo ti je granica
to što imaš sad
samo je početna stanica,
da, da, ja ne sanjam
ja znam da je tako
i to tako malo svako
bezopasno superjako
baš nikad, nikad naopako
baš uvijek, uvijek prelako
da, da i jučer je bilo tako.

MAGLA

Trag u vonju
Prati me danas
Nastavi dalje;
Nastavi!
Neka zvuk plovi
Hajde, čovječe
Puši, puši u
Tu lulu

sve do zadnjeg daha.

Puši susjedu u
Lice...

puši...

MI MOŽEMO REZATI ZRAK

Zujimm,
slano u ustima,
što je dalje,
zum, zum,
jak tresak,
što je dalje,
ne, nije tresak,
nema dalje,
slano u ustima,
nema dalje,
svraka na glavi
brani te,
zumbuli trgaju se,
ti si ukipljen,
što je dalje?
Nema dalje,
nema dalje nema dalje nema dalje

SAMICA

On. Leži u rupi
cijeli jedan eon,
bespomoćno
vonja miris
slobode. Sjećam
se da je još kao
mali dječak
izgubio osjet
mirisa.

ČITAJUĆI

Madež na lijevoj ruci

tvrdoglavo gleda me,

dok razmeću se

moji dijelovi

prkosno na potrošenim

rukama, on i dalje

crn...

jako crn.

BIJESNA ZVEČAVA

Struktura u prolazu,
niska noć kaza
svoje i ništa nije
ni moje ni tvoje;
ono je samo
olujne boje.

VIOLINA

Začarana i odurna,
prašnjava i sablasna
tvorevina, hvaljena
presveta mašinerija,
mala čovječja vragolarija,
umijeće čovječuljka,
malog radišnog čovječuljka.

Radi i ipak izradi
mala noćna zujala.
Oh, kako volim ta zujala.

Točno u 13:55
ujutro.

NEUHVATLJIVI

Mala stvarčice,
sakrij se od mene
opasan sam stvor
bježi dok stigneš,
nemoj se osvrnati,
ja mogao bih biti
za tvojim petama,
nemoj da bude vruće,
nemoj da ipak moram
uloviti te, ne igrati se,
igru nikad shvatio nisam,
znam, ulovit ću te
ti moraš stati,
jednom ćeš stati,
sigurno ćeš stati...
Ja sam iza tebe
i opasan sam stvor.

RIMBAUD

Produženo iskustvo,
i dalje sam tup,
dao sve od sebe,
rođen izvan
vremena skromno
pratim prošlost,
bacam je k
nekim lajavcima,
idem dalje.
Nikad ne plačem.
Ma zašto bih?

REPETITIO EST MATER STUDIORUM

Pitam se i rado
skitam, nikad
nije važno zašto,
to slovo vara
nikad ne znaš
kako, ne možeš
to reći,
bespomoćan si,
mašeš na
suncu, želiš
sunce, želiš
sunce, vapiš!
Želim sunce,
sunce želim.
Nadam se.

UPUTA ZA DUGOVJEČNOST

Stani svaki put na pravu crtu,
nikad ne hodaj po rubniku,
drži se sredine
i nemoj se približavat' rubu
u sredini je veselo
i ima nas više.
Puno više.

ZAZVIŽDAO SAM HIMNU I UKRCAO SE U AUTO ISTROŠENIH GUMA

LUCIFER I PRIJATELJI (uputa za dugovječnost II.)

Pauza, kratka,
slatka,
O moja draga hrvatska...

.....

.....

.....

Pauza u meni,
pauza iza vas,
trenutak kod nas,
moment samo vaš
stanka za sve...
čak, da čak
i za tebe Oče naš
koji nisi na nebesima
i piješ samo dobro vino

OKOVANA TUGA

Evo opet mene i mojih zujavica
baš sam sretan kad drhti mi žila
kucavica,
nema više sunca,
nema više mora,
nema više kocke ni karte, ni putokaza
ni Turčina ni smjerokaza
samo cijuk i zvuk sova u romantičnoj noći
svevremenske hrvatske sloge
naše djevičanske horor droge
nema više bubrega u loju
nema više jauka u boju
sada smo muhe u gnoju
i topimo se u vlastitom znoju
...
i kruh svoj jedemo.

ZA USTANAK ČASNI!

Zijev podnevni,
umor prije tog,
na brdu u crni rog
puše barba drevni.

Zove momke hrabre
za uzavreo rov gnjevan
neka mač bude opjevan
plećima od čvrste sadre.

Slava, ponos i dika
u čast kralja žustrog
sudbine nam kletog,
ranjenih junaka slika.

VOJNIČKI RAT

Ma sjajno ste mi vi jurišnici,
bojovnici trećeg reda,
zakopajte se ispod predsjedničkih greda,
tamo vam je mjesto,
kužiš, stari moj,
taj rat nije tvoj,
ti nisi Majdak
običan si i ko svak
jedan običan svjetski seljak
zakopaj se tamo ispod predsjedničkih greda
da imaš veliku čast
da cara i tebe crvi jedu u slast,
zakopaj se tamo,
neka bude duboko
da predsjedniku ne upadaš u oko.

DIKTATOR

Dirigente, maši palicom
budi mi vodilja,
muza i dojlja
maši pomahnitalo
tresi se tresi,
kesi se kesi
pokupi pljesak
pogradi brk
ne budi mrk
maši palicom,
nemoj stat'
i nemoj...
ružan si...
al' pravi si hodža
rođeni vođa.

TAJANSTVENI TRODNEVNI TAJAC

Zapovjedaeno je dekretom,
šutnja je nužno zlato,
u sobama više ne škripe vrata,
tajanstveni je tajac,
na svjetiljku obješen pajac
žrtva deklaracije, dekretom
lišen je svojih ludorija,
svojih kaznenih bučnih smijanja
svojeg glasnog hihotanja,
tajanstveni je tajac...
nema kuckanja, nema pjevanja,
nema žubora,
nema jauka jer

P. S. Po nalogu dekretodavca ostatak poruke uništen je za dobrobit protupajačke revolucije

GLAMUR U BLATU

Noćne fantazije
te aristokracije
u svojem zapakiranom modelu
prodaju program kradokracije.
Misle
sve će riješit' kmetska sloga.

Čovječnost nečuvana nečovječna,
jedna jedina,
gdje je obzor dragog vrhnja,
timin, kinin i morfij
naši domovi postaše.

Bijela zastava mokra.

SVEČANI SAJAM

Kotlovina malih okruglica
na
siromašdanskome stolu
te
kasne godine kolko i neke
i
tako svako malo teško lako, opako.

STRIJELAC

Izgubio nadu u pikadu,
dosta mi je
i vječna gluma zbog svetih suma.

Ja sam
gledatelj
davitelj
sarkastični
gnjavitelj.

POVIJEST USPONA I PADOVA

Dolazim u oporavak,
nema kontrole,
ja samo stojim iza
igraće konzole
uzvikujem parole
svi dole, dole
gore sve je gore
gore radi se do zore
a dole, dole
svi te vole,
noge nikad ne bole
i znaš da je tebi bolje
jer gore je gore.

RECIKLIRAJ, RECIKLIRAJ, TO TI IDE DOBRO

Svakojako pa opet nikako,
gle, tamo negdje poetska sloboda
dubok gaz, on stoji, voda, voda
gleda u lađu, zašto, zašto
moči tabane u plicaku,
misli na pjesničku slobodu
koju su imali na parobrodu,
mi imamo sve, baš sve,
oni su imali poetsku slobodu,
radili su sve u hodu,
a sad je sve u modu,
dekodiraj, dekodiraj,
baci da Vincija u vodu
on ne prati modu.

PROJEKT LIRSKE PJESME (oda kapitalističkom neo-humanizmu)

oglas plaćen u odjelu za ljudska prava

Ujutro uvod,
prijepodne u zavod,
na ručak pa po državni poticaj,
piši, piši, plaća već ti miriši,
radi, brčkaj, budi umjetnik,
imaj sinopsis
razradi pjesmu,
predaj plan rada,
nek' bude iz duše
l' art pour l' art,
pomogni, o sveti Lar!
Molim te, ti imaš moći,
trebam recenziju,
za tu opasnu pretenziju.
Stvaraj, stvaraj
budi Leconte de Lisle
pravi literarofil
ne misli na projekt
pokaži da si književni ekspert,
Theophilé Gautier u duši,
da projekt tebe guši,
odustani, brate, odustani,
ostavi to arhitektima,
i vrati se umjetničkim prefektima,
projiciraj se na cestu
uz poznatu Chateaubriandovu gestu,
leži na cesti, piši kad ti se prohtije,
žicaj za kunu, krunu, jen ili runu,

na cesti, na cesti, na cesti,
ni Kerouac nije imao za jesti.

Matko Abramić

Rođen 1984. u Čakovcu. Na Danima performansa, Špancirfestu (Varaždin), Pantosalijskom pjesničkom festivalu (Larisa, Grčka), Festivalu uličnih svirača (Novi Sad), u Noći knjige (Zagreb) te na mnogim drugim manifestacijama u Hrvatskoj i regiji izvodio performanse *Reci mi riječ i napisat ću ti pjesmu* u kojima je prolaznicima pisao pjesme na staroj pisaćoj mašini. Uz glazbenu pratnju performans se transformirao u glazbeno-poetsku improvizaciju *Artefakt*. Zajedno s Michaelom Reedom (Mitjom Smiljanićem) napisao, producirao i režirao kratki igrani film *Edgar* koji je prikazan na nekoliko europskih festivala kratkog igranog filma.

Živi na potezu Varaždin-Zagreb, uređuje knjige i piše pjesme i druge literarne forme. Član je Hrvatskog društva pisaca od 2022. godine te Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika od 2025. godine.

Objavio: *ono je samo olujne boje...* (poezija, 2007), *Mala doza samizdata* (poezija, 2017), *Segunda dosis* (poezija, 2020), *Reci mi... (Stihomašina)* (poezija, 2021); *Poetski migrant* (poezija, 2024); *Pojačivači* (poezija, 2025); *Kalende* (uglazbljena poezija, glazba Jure Gecija, 2025).

Biblioteka Mali rakun

knjiga 96

Matko Abramić

ONO JE SAMO OLUJNE BOJE

drugo izdanje

© 2026 Matko Abramić

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2026

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Krešimir Pintarić

Glavni urednik

Krešimir Pintarić

Urednik

Tihomir Dunderović

Fotografija

JonPauling / Pixabay.com

Objavljeno

12. travnja 2026.

ISBN 978-953-374-447-6 (HTML)

ISBN 978-953-374-448-3 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-374-449-0 (PDF)

Prvo izdanje

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Klub studenata Filozofskog fakulteta, Zagreb, 2007.

Knjiga je objavljena uz financijsku podršku Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske i Grada Zagreba. Mišljenja izražena u ovoj knjizi odražavaju isključivo mišljenja autora i ne izražavaju nužno stajališta ustanova koje pružaju financijsku podršku.